

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618201853
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2618201853.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov Mgr. Jozefa Mačaja a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. I., nar. XX.X.XXXX, t.č. bytom ako otec, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka - H. I., nar. XX.X.XXXX, t.č. bytom F., M. XX, adresa trvalého pobytu L., C. XX/XX, zastúpená advokátom: JUDr. Alena Arbetová, adresa sídla Holíč, Nám. sv. Martina 3A a otec - R. I., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu I. č. XX, zastúpený advokátom: JUDr. Anna Mišeková, adresa sídla Holíč Nám. sv. Martina 9, za účasti Okresnej prokuratúry v Senici, o návrhu otca na úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Senica z 21. júna 2019 č.k. 6P/43/18-174 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca **p o t v r d z u j e** a v časti o právach rodičov zastupovať maloletú a spravovať jej majetok **mení tak**, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v časti určenia výšky výživného na maloletú **m e n í tak**, že matka je povinná platiť na výživu maloletej W. od 1.2.2019 výživné vo výške 120 eur mesačne a v ostatnej časti vo výroku II. **sa rozsudok p o t v r d z u j e**.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku III. (v časti úpravy rozsahu styku matky s maloletou W.) **m e n í tak**, že matka je navyše oprávnená sa s maloletou W. **stýkať** aj každý páry rok počas jarných školských prázdnin od pondelka od 9.00 hod. do nasledujúcej nedele do 17.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov každý páry rok od štvrtka od 9.00 hod. do utorka do 17.00 hod. a každý nepáry rok počas jesenných školských prázdnin od prvého dňa týchto prázdnin od 9.00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 17.00 hod. a v ostatnej časti rozhodnutia súdu o úprave styku matky s maloletou **sa rozsudok p o t v r d z u j e**.

IV. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku IV. **m e n í tak**, že nedoplatok matky na splatnom výživnom za obdobie od 10.8.2018 do 30.6.2019 vo výške 950 eur súd povoľuje matke splácať v splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že nezaplatením čo aj len jednej splátky v lehote jej splatnosti stáva sa v deň splatnosti tejto splátky splatným celý dlh naraz.

V. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku V. a VI. **p o t v r d z u j e**.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie zveril mal. W. I., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca, s tým, že tento bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok (výrok I.), určil matke povinnosť prispievať na výživu maloletej W. sumou 70 eur mesačne za čas od 10.08.2018 do 31.01.2019 a vo výške 100 eur za čas od 01.02.2019 s tým, že výživné je splatné vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám otca (výrok II.), upravil styk matky s maloletou a to tak, že je oprávnená sa stretávať s maloletou W. každý páry kalendárny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., počas jarných prázdnin každý páry rok od pondelka od 9.00 hod. do piatka do 17.00 hod., počas letných prázdnin prvý týždeň v mesiaci júl od pondelka od 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a prvý týždeň v mesiaci august od pondelka od 9.00 hod. do nedele do 19.00, počas vianočných sviatkov každý páry rok od 24.12. od 10.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod., každý nepáry rok od 26.12. od 17.00 hod. do 28.12. do 17.00 hod. s tým, že otec je povinný maloletú dcéru na stretnutie s matkou riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska matke a matka je povinná maloletú dcéru v určený deň a hodinu vrátiť otcovi v mieste jeho bydliska (výrok III.), nedoplatok matky na zročnom výživnom za čas od 10.08.2018 do 30.06.2019 vo výške 850 eur povolil matke splácať v pravidelných mesačných splátkach po 40 eur splatných spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok až do zaplatenia (výrok IV.) a zrušil uznesenie Okresného súdu Senica z 22. februára 2019 (výrok V.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Maloletá je dieťa narodené mimo manželstva matky H. I., nar. XX.X.XXXX a otca R. I., nar. XX.XX.XXXX. Rodičia maloletej od roku 2014 nežijú spolu a o právach a povinnostiach k maloletému dieťaťu sa nedohodli.

1.2.2 Okresný súd Senica neodkladným opatrením, uznesením sp. zn. 6P/43/2018-40 zo dňa 10.1.2019 zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Matku zároveň zaviazal prispievať na výživu maloletej vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa. Krajský súd v Trnave uznesením 6CoPno/1/2019-97 zo dňa 27.2.2019 vyššie uvedené uznesenie, ktoré bolo odvolaním matky napadnuté, potvrdil.

1.2.3 Maloletá W. má 8 rokov a je žiačkou prvého ročníka základnej školy, kde dosahuje vynikajúce výsledky. Na vyučovanie chodí včas a riadne pripravená, má vypracované domáce úlohy a nosí všetky potrebné pomôcky. Do školy ju denne vodi otec. Je vždy pekne a čisto upravená a dbá na dodržiavanie hygienických návykov. Zo školy ju berie otec, výnimočne iný rodinný príslušník. Na vyučovaní sa riadi pokynmi pedagógov, je pokojná a vyrovnaná. V kolektíve patrí medzi obľúbených spolužiakov a zapája sa do života kolektívu. Zúčastňuje sa na všetkých školských výletoch. Je zdravá a s uspokojovaním jej osobných potrieb má otec spojené bežné výdavky (strava v škole 26,20 eur mesačne, šk. klub 5 eur mesačne, gymnastický krúžok poplatok 6 eur mesačne a členský poplatok 6 eur, plavecký kurz za 5 vstupov 30 eur). Podľa správy od stomatológa má maloletá mliečny chrup kariézny, pravdepodobne od prvých rokov života. Na ošetrenia ju sprevádzal otec, matka len raz na preventívnu prehliadku. Žije v spoločnej domácnosti s otcom v 4 izbovom byte spôsobilom na riadne bývanie. V spoločnej domácnosti s nimi žije priateľka otca, T. L., nar. X.X.XXXX spolu s jej dcérou mal. W. U., nar. XX.X.XXXX. Domácnosť je vkusne zariadená, udržiavaná v čistote a poriadku. Maloletá má v domácnosti otca vytvorené vhodné podmienky pre jej zdravý vývin. Maloletá opakovane uviedla, že by chcela zostať bývať u otca a mamu navštevovať. Má rada oboch rodičov a rozumie si s oboma.

1.2.4.1 Otec pracuje v spoločnosti V., s.r.o., ako obchodný zástupca. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej W. nemá inú vyživovaciu povinnosť a s uspokojovaním svojich osobných potrieb má spojené len bežné výdavky. Zo zamestnania za obdobie od 1/2018 do 7/2018 dosiahol netto príjem vo výške 108,72 eur, za obdobie od 8/2018 do 12/2018 vo výške od 415,91 eur do 409,61 eur, za obdobie od 1/2019 do 5/2019 vo výške 430,35 eur. Priemerný netto príjem otca teda za uvedené obdobie od 8/2018 do 5/2019 bol vo výške 316 eur. Iný príjem ako zo zamestnania otec nemá. Spolu s maloletou W., svojou priateľkou a jej dcérou žije v 4 izbovom byte (ktorého je výlučným vlastníkom), kde náklady na bývanie predstavujú mesačne hypotéku vo výške 120 eur, elektrina 40 eur, mágio TV 18 eur, voda 20 eur. Okrem toho spláca pôžičku na kúpu osobného automobilu po 90 eur mesačne. Priateľka otca je zamestnaná a podieľa sa na nákladoch na bývanie ako aj nákladoch na chod domácnosti.

1.2.4.2 Podľa vyjadrenia otca matka si bráva dieťa každý druhý týždeň, problémy s realizáciou styku nie sú, problém je iba v čase odovzdania dieťaťa. Stalo sa, že dvakrát bol pre dcéru v C., raz v F., keď ju matka nemala ako doviezť. Dcéru má vrátiť o 17.00 hod. a vráti ju podstatne neskôr. Matka mu napr. v

ostatnú nedeľu oznámila, že dieťa bude v C. o 19.43 hod., do L. ju nestihne priviezt', tak išiel pre ňu do C.. Matka žiaden čas nedodržiava. Vždy sa pýta, kedy ju dovezie a potom sa prispôsobuje tomu, čo mu matka aktuálne oznámi. Dcéra má s matkou dobrý vzťah, na stretnutia s matkou sa teší.

1.2.4.3 Jeho priateľka pracuje v tej istej spoločnosti na pozícii aranžérka na štvrtinový úväzok.

1.2.5.1 Matka bola v období od 4/2018 do 9/2018 nezamestnaná a za toto obdobie jej bola vyplatená dávka v nezamestnanosti 1.891,30 eur. Následne bola zamestnaná a za obdobie od 10/2018 do 12/2018 dosiahla priemerný netto príjem vo výške 403,18 eur mesačne, za obdobie od 2/2019 do 5/2019 netto príjem vo výške od 494,29 eur do 495,36 eur. Od 1.2.2019 je matka zamestnaná v T. F., a.s., a to na dobu určitú do 31.1.2020. Podľa jej vyjadrenia v súčasnosti dosahuje netto príjem vo výške 600 eur.

1.2.5.2 Matka s návrhom na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca nesúhlasí. Má záujem zabezpečovať starostlivosť o dieťa i ona, má vytvorené podmienky pre dcéru, vždy sa snaží ju užiť. Vie jej zabezpečiť lepšiu ako má teraz školu, krúžky. Má stabilný príjem a v minulosti ani nikdy nebola bez príjmu. Podporu v nezamestnanosti poberala od apríla do septembra 2018, inak bola vždy zamestnaná. Priemerný príjem mala 500 eur, takmer vždy to boli dve práce, hlavný i vedľajší pracovný pomer. Matka má výhrady k tomu, že jej nie sú poskytované informácie ohľadom školy dieťaťa a zdravotného stavu. Tento rok bola v škôlke na deň matiek. Zastabilizovanie svojich pomerov vidí v tom, že má stabilnú prácu, kde je možný kariérny postup. S maloletou sa stretla 1.6.2019 a 11.06.2019, v tom čase nebývala v prenajatom byte, v kúpeľni tiekla voda a majitelia robili opravu, preto si zobrala veci, ktoré potrebuje a išla bývať k známym, k p. S.. Je to na adrese A. XX, má tam k dispozícii celý byt. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej W. nemá inú vyživovaciu povinnosť a s uspokojovaním svojich osobných potrieb má spojené len bežné výdavky.

1.2.5.3 Za obdobie od podania návrhu na súd matka zaplatila výživné 50 eur. Matka nekupuje dcére oblečenie, ani nič, čo by si priniesla domov.

1.2.6 Procesný opatrovník navrhol zveriť maloletú do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazat' prispievať na jej výživu primerane možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom obidvoch rodičov s prihliadnutím na vek a opodstatnené potreby maloletej. Styk matky s maloletou navrhol upraviť na každý páry kalendárny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele 17.00 hod..

1.2.7 Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica navrhol zveriť maloletú W. do výchovy otca, styk upraviť podľa aktuálne vydaného neodkladného opatrenia a súčasne osobitne upraviť rozšírený styk na obdobie prázdnin, Vianoc, príp. ďalších sviatkov. V rovine výživného navrhol určiť primerané výživné, zohľadňujúce pomery matky a povinnosť uhradiť dlžné výživné nevyklučujúc pri tom možnosť stanovenia splátok.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok rodiča maloletého dieťaťa nežijúceho s druhým rodičom tohto dieťaťa na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, najmä určenie, ktorému z rodičov má byť maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, nárok na výživné voči rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a nárok na úpravu styku rodiča s dieťaťom podľa 24 ods. 4, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a ods. 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 ZoR (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a dospel k záveru, že je potrebné upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletej W. z dôvodu, že rodičia maloletej spolu nežijú, na úprave svojich práv a povinností k maloletej W. sa nedohodli a uvedená úprava je potrebná v záujme maloletého dieťaťa.

1.4 V konaní bolo preukázané, že starostlivosť o maloletú zabezpečuje dlhodobo, od tretieho roku veku dieťaťa otec, pričom v jeho starostlivosti o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky. Maloletá má u otca zabezpečené riadne bytové, materiálne a výchovné podmienky a na otca je citovo naviazaná. S matkou sa stretáva pomerne často, i keď nie pravidelne. Sama maloletá uviedla, že má rada oboch rodičov, avšak chce zostať bývať u otca. Napriek tomu, že otec bol v čase narodenia maloletej mladý, bol tým rodičom, ktorý sa zodpovedne spolu s pomocou rodiny o maloletú postaral, zabezpečil jej stabilitu výchovného prostredia, zabezpečil všetky vývinové potreby a počas celého obdobia sa i aktívne podieľal na tom, aby citové väzby maloletej s matkou netrpeľi, maloletá sa stretávala s matkou za aktívnej spolupráce otca.

1.5 Matka uviedla, že počas materskej dovolenky odišla pracovať, aby finančne podporila rodinu, pritom počas celého konania ani raz nenamietala, ani ničím nevyvrátila tvrdenie otca, že prispela výživným maloletej raz, vo výške 50 eur a to v čase keď jej bolo výživné určené súdom. Matka vyzdvihuje výchovné prostredie a možnosti, ktoré by mala maloletá pri nej v F., nad pomery, ktoré dokáže maloletej zabezpečiť otec na dedine. Je nepochybné, že matka dlhodobo žije bez maloletej, teraz v čase rozhodovania súdu v F., avšak za celé obdobie, kedy nemusela byť žiadnym spôsobom obmedzená v práci si nevytvorila žiadne stabilné bytové ani iné zázemie. Od podania návrhu na súd sa matka dvakrát pokúsila bez vedomia otca presťahovať maloletú bývať s ňou do prostredia, kde nemala vôbec pripravené podmienky na život s dieťaťom, nebola naň pripravená ani sama. Prvýkrát ju presťahovala do Českej republiky a druhýkrát do F.. Podľa vykonaného dokazovania matka nedokáže zabezpečiť stabilnú, sústavnú a pravidelnú starostlivosť o maloletú, a to najmä s poukazom na jej časté zmeny bývania ako aj eventuálnu finančnú neschopnosť postarať sa o maloletú. Z týchto dôvodov súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca v súlade s návrhom otca i kolízneho opatrovníka.

1.6 Súd matke určil výživné na maloletú vo výške 70 eur mesačne za čas od podania návrhu na súd, t.j. 10.08.2018 do 31.01.2019 a od 01.02.2019 vo výške 100 eur mesačne. Od 18/4/2018 do 30/9/2018 matka poberala hmotné zabezpečenie v nezamestnanosti vo výške 1.891,30 eur, t.j. cca 347 eur mesačne. Z výplatných pások matky za obdobie od 10/2018 do 12/2018 súd zistil, že čistá mzda matky predstavovala mesačne sumu vo výške 403,18 eur. Z výplatných pások matky za obdobie od 2/2019 do 5/2019 súd zistil, že čistá mzda matky predstavovala mesačne sumu vo výške od 562,58 eur do 495,36 eur. Matka považuje teraz otázku svojho zamestnania za stabilnú, od 01.02.2019 pracuje v T. F., a.s. ako klientsky pracovník, pracovný pomer má dojednaný na dobu určitú, do 31.01.2020 a jej príjem by mal narastať, pracuje i brigádnicke a priznáva celkový príjem cca 600 eur. Jej životné náklady tvoria najmä náklady na bývanie, podľa nájomnej zmluvy platí nájom 480 eur mesačne, teraz býva u známej, cca platí nájom 200 eur. Súd má za to, že výživné určené vo výške 70 eur mesačne od podania návrhu na súd do 31.01.2019 a vo výške 100 eur mesačne od 01.02.2019 naďalej je primerané zárobkovým možnostiam a schopnostiam matky a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Súd prihliadol na zárobkové pomery matky, keď jej netto mesačný príjem je od 01.02.2019 cca 600 eur mesačne, z toho príjem z hlavného pracovného pomeru má matka cca 540 eur a zvyšok z brigádnickej činnosti.

1.7 Vzhľadom aj na stanovisko kolízneho opatrovníka určil styk matky s mal. dieťaťom tak, aby bolo zabezpečené zachovanie osobitného vplyvu a prístupu oboch rodičov k výchove maloletej, na ktorej sa chcú obaja podieľať a zároveň bola takáto úprava styku tiež v záujme maloletej, ktorá má právo svoju matku poznať a stretávať sa s ňou. Otec v styku matke s maloletou nebráni, aktívne sa na ňom podieľa, preto rodičom nič nebráni, aby sa styk realizoval na základe dohody rodičov podľa ich aktuálnej situácie (dovolenka, PN).

1.8 Na výživnom za čas od podania návrhu na súd, t.j. za obdobie od 10.08.2018 do 30.06.2019 doteraz zaplatila matka otcovi sumu 50 eur, vznikol jej tak na zročnom výživnom za toto obdobie nedoplatok 850 eur (od 10.08.2018 do 31.08.2018 vo výške 50 eur, od 01/09/2018 do 31/1/2019 za päť mesiacov x 70 eur = 350 eur, od 01/02/2019 do 30/06/2019 za päť mesiacov x 100 eur = 500 eur, t.j. spolu 900 eur - zaplatených 50 eur). Vzhľadom k výške nedoplatku a skutočného príjmu matky, jej majetkovým pomerom, súd povolil nedoplatok matke splácať v splátkach po 40 eur mesačne.

1.9 Výživné bolo určené s účinnosťou od podania návrhu t.j. od 10.08.2018 vo vyhlásenom výroku rozsudku v odseku 2 bolo nesprávne uvedené: „do 30.06.2016“. Jedná sa o zrejmu nesprávnosť, ktorá vznikla ako technický problém pri kopírovaní obsahu z nosiča do zápisnice z pojednávania a v odseku 4 bola nesprávne uvedená výška nedoplatku na výživnom vo výške 899 eur, pritom správne malo byť uvedené 850 eur, jedná sa o chybu v počítaní. Je nepochybné, že bolo určené výživné matke s účinnosťou od 10.08.2018 vo výške 70 eur mesačne a sumou 100 eur od 01.02.2019 naďalej. Súd tak v súlade s § 224 C.s.p. opravil zrejmu nesprávnosť uvedenú v ods. 2 výroku rozsudku a v ods. 4 chybu v počítaní.

1.10 Súd zároveň zrušil uznesenie Okresného súdu Senica č.k. 6P/43/2018 zo dňa 22. februára 2019, ktorým súd zamietol návrh matky neodkladným opatrením upraviť styk matky s dcérou a to z dôvodu, že o tomto návrhu bolo rozhodnuté uznesením KS Trnava sp. zn. 23CoP/12/2019-97 zo dňa 27.02.2019.

1.11 O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil len právne poukazom na § 52 C.m.p. (zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení).

2.1 Rozsudok napadla odvolaním matka s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vniac súd prvej inštancie, že tento na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil (§ 365 ods.1, písm. f) a h) C.s.p.).

2.2 Súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy názor maloletej a nehľadal ani najlepší záujem dieťaťa, hoci podľa platnej právnej úpravy najlepší záujem dieťaťa je rozhodujúci pre rozhodnutie o právach a povinnostiach rodičov k maloletemu dieťaťu. Najmä nezohľadnil úlohu matky pri výchove dieťaťa a to skutočnosť, že matka je pre svoje dieťa hlavnou vzťahovou postavou a pre dievča zostáva kľúčovou aj v ďalších vývinových etapách, že jej vzťah s maloletou W. je veľmi silný, matka vedela i o veciach, o ktorých otec nemal žiadnu znalosť (gymnastika, logopédia, zdravotný stav a pod.), že matka aby mohla zabezpečiť rozvoj osobnosti dcéry a splniť jej sen - gymnastiku a výučbu jazykov sa presťahovala do F.. Súd v odôvodnení neuviedol záverečné vyjadrenie matky a jej argumenty pre zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti ani sa k nim nevyjadril. Naproti tomu však pri jej príjme od 500 do 600 eur spochybňuje jej finančnú schopnosť zabezpečiť starostlivosť o maloletú avšak u otca s príjmom 250 eur už nie.

2.3 Napriek odporúčaniam procesného opatrovníka maloletej ako aj prokurátora na umožnenie matke stykať sa s dcérou v čo najširšom rozsahu upravil styk matky s maloletou veľmi striedmo. Takouto úpravou styku obmedzil právo maloletej na rovnocenný styk s oboma rodičmi. Zároveň nepochopiteľne určil zastupovanie maloletej v rozpore so súdnou praxou ako aj so zákonom len otcovi.

2.4 Vo svojom vyjadrení sa k vyjadreniu otca k odvolaniu zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach. Okrem toho poukázala na to, že otec po rozhodnutí súdu prvej inštancie dcéru odhlásil z gymnastiky napriek tomu, že maloletá túžila aj po takejto aktivite.

3.1 Otec vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu matky navrhol odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

3.2 Matka počas konania nepreukázala, žeby mala zabezpečené stabilné zázemie na to, aby mohla zabezpečovať riadne starostlivosť o maloletú, pričom na pojednávaní súdu vyšlo najavo, nie len to, že matka opakovane mení bydlisko, ale aj to, že pri realizácii styku matky s maloletou tieto boli niekoľko dní u cudzích ľudí, kde aj celý čas spali, ktorých maloletá dovedy nikdy ani len nevidela.

4. Procesný opatrovník a prokurátor sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 C.s.p.), prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 65 C.m.p.), pretože konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa možno začať i bez návrhu, postupom s nariadením pojednávania (§ 385 C.s.p.), pričom dospel k záveru, že odvolanie matky nie je v časti rozhodnutia súdu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca dôvodné, čo však neplatilo pre rozhodnutie súdu o práve rodičov zastupovať maloletú a spravovať jej majetok, určení výživného zo strany matky a na to nadväzujúce rozhodnutie o zročnom výživnom a nakoniec určení styku matky s maloletou, kde rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo s častí správne a odvolanie matky bolo potrebné považovať s častí za dôvodné.

6. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bolo konanie o návrhu otca na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej W. a to určenie, ktorý z rodičov sa bude o maloletú osobne starať, maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a ako bude upravený styk rodiča, ktorému nebude maloletá zverená do osobnej starostlivosti. Predmetom odvolacieho konania je preskúmať či odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil.

7. Podľa ust. § 387 ods.1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Pokiaľ ide o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti jedného z rodičov (v tomto prípade do osobnej starostlivosti otca) odvolací súd nemal dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 C.s.p.), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9. V konaní bol nesporný skutkový stav zistený súdom prvej inštancie uvedený v bode 1.2.1 - 1.2.7 tohto rozhodnutia.

10.1 V zmysle § 28 ods. 1 a 2 ZoR, rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Spoločná zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a vývoj dieťaťa vyplýva aj z čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. V zmysle čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

10.2 Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec v časti rozhodovania o zverení maloletej do osobnej starostlivosti jednému z rodičov i správne právne posúdil. Správne maloletú W. v súlade s jej želaním zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý sa o maloletú od leta 2015 v prevažnej miere osobne riadne stará a má pre zabezpečenie jej riadnej výchovy vytvorené vhodné podmienky. Riadna starostlivosť o maloletú a zabezpečenie všetkých jej potrieb jednoznačne vyplývajú z vykonaného dokazovania (najmä všetkých správ doložených do súdneho spisu, ako aj výpovede samotného otca na pojednávaní súdu). Zo samotného odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd sa dôsledne zaoberal otázkou či je v záujme ďalšieho vývoja maloletej W. zveriť ju otcovi alebo matke, pričom za týmto účelom vykonal rozsiahle dokazovanie a dôsledne posúdil návrhy oboch rodičov na riešenie tejto otázky a nakoniec svoj správny právny záver o vhodnejších podmienkach na strane otca (pre jeho zodpovedný prístup k vytvoreniu stabilného výchovného prostredia pre maloletú, k zabezpečeniu prostriedkov potrebných pre uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletej aj napriek tom, že matka na výživu maloletej dlhú dobu ničím neprispievala a k udržiavaniu citových väzieb maloletej k jej matke) aj riadne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že otec maloletej je schopnejší a zodpovednejší sa o maloletú W. v celosti postarať. Pre poriadok je potrebné dodať, že súd správne pri rozhodovaní prihliadol aj na zlyhanie matky, ktorá bezdôvodne a výrazne necitlivo dlhú dobu na výživu maloletej W. ničím neprispievala, čím úmyselne, prípadne vedome nedbanlivo a necitlivo výrazne obmedzila uspokojovanie jej základných osobných potrieb (nehovoriac o tom, že matka si takéto svoje zlyhanie doposiaľ ani len neuvedomuje/nepriзнаva, neľutuje ho, ale z následkov vyvolaných práve jej vážnym zlyhaním sa snaží bez akejkoľvek sebakritiky obviňovať otca). Neobstojí preto len všeobecná ničím nepodložená kritika postupu súdu prvej inštancie, že tento nehľadal najlepší záujem dieťaťa a pri rozhodovaní o tom, komu dieťa zverí do osobnej starostlivosti nevzal do úvahy (vo svojej podstate „prázdne“, z dokazovania nevyplývajúce) tvrdenia matky o jej silnom citovom vzťahu k maloletej W., o jej znalostiach o odôvodnených potrebách maloletej a jej snoch a odhodlaní matky takéto sny maloletej splniť. Dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že stabilita výchovného prostredia a aj v samotnej starostlivosti je v tomto čase daná na strane otca, čo potvrdili aj početné zmeny pomerov na strany matky, najmä v súvislosti s bývaním, kedy v ostatnom prípade matka prebývala s maloletou u cudzích osôb a to bez toho, aby o tejto skutočnosti maloletú upovedomila (ako na to správne počas konania poukazoval aj prokurátor). Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 C.s.p.).

11.1 Pokiaľ ide o námietku nesprávneho rozhodnutia súdu o právach rodičov zastupovať maloletú a spravovať jej majetok odvolací súd uvádza:

Podľa § 28 ods. 1, 2 a ods. 3 ZoR, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa (1).

Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (2). Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený (3).

11.2 Podľa § 31 ods. 1 ZoR, rodičia zastupujú maloleté dieťa pri úkonoch na ktoré nie je spôsobilé.

11.3 Podľa § 24 ods. 1 veta prvá ZoR v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkony rodičovských práv a povinností maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určiť, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

11.4 Podľa § 36 ods. 1 ZoR, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určiť, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné záujem maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

11.5 V zmysle vyššie uvedeného, rodičia sú zákonnými zástupcami svojho maloletého dieťaťa priamo zo zákona, bez toho, aby sa k tomu vyžadovalo rozhodnutie súdu alebo iného orgánu. Obidvaja rodičia sú rovnocennými zástupcami a každý z nich môže maloleté dieťa zastúpiť samostatne, takže zásadne nie je potrebné, aby rodičia vystupovali spoločne. Ak však ide o podstatnú záležitosť (napríklad príprava na budúce povolanie), vyžaduje sa súhlas aj druhého rodiča; pri nedostatku konsenzu rodičov o podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. Obidvaja rodičia, matka aj otec, majú rovnaké rodičovské práva aj povinnosti k maloletému dieťaťu narodenému v manželstve a rovnako aj dieťaťu narodenému mimo manželstva. Tieto práva a povinnosti rodičov trvajú až do nadobudnutia plnoletosti dieťaťa, okrem vyživovacej povinnosti, ktorá môže pretrvávať aj potom, čo dieťa dosiahlo plnoletosť. Každému z rodičov patria všetky rodičovské práva a povinnosti a vykonávajú ich buď spoločne, alebo jednotlivito po vzájomnej dohode. Súd môže rodičov pozbaviť rodičovských práv, ak sú pre také rozhodnutie splnené zákonom stanovené podmienky (§ 38 ods. 4 ZoR). Rodičia spravujú záležitosti svojich detí, najmä pokiaľ ide o ich majetok a jeho výnos (§ 32 ZoR). Postupujú pritom podľa zásad riadneho hospodárenia (s náležitou starostlivosťou), v opačnom prípade by súd mohol v tomto smere obmedziť ich rodičovské práva a urobiť potrebné opatrenie.

11.6 Nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by matka maloletej zneužívala svoje rodičovské práva a povinnosti týraním, zneužívaním, zanedbávaním maloletého dieťaťa alebo iným zlým zaobchádzaním s maloletou W. alebo výkon rodičovských práv a povinností napriek predchádzajúcim upozoreniam závažným spôsobom zanedbávala (kedy boli splnené predpoklady na pozbavenie ju výkon rodičovských práv podľa § 38 ods. 4 ZoR), prípadne, že by s majetkom maloletej nehospodárila so starostlivosťou riadneho hospodára, prípadne, že by matke bránil vo výkone jej rodičovských práv a povinností iné okolnosti, odvolací súd považoval námietku matky v tejto časti za dôvodnú a tak rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia zastupovania maloletej jej rodičmi a spravovania jej majetku postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

12.1 Pokiaľ ide o určenie rozsahu vyživovacej povinnosti matky odvolací súd uvádza:

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri

skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

12.2 Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jak na strane výživou oprávneného, tak aj na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovacia povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu, pričom však v každom konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť skutočné možnosti a schopnosti každého z rodičov a skutočné odôvodnené potreby posudzovaného dieťaťa. Je potrebné ďalej zdôrazniť, že všetky deti majú rovnaké právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom „výživou“ dieťaťa na ktorú obidvaja rodičia prispievajú sa pritom rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný rozvoj dieťaťa, nevynímajúc aj náklady potrebné na uspokojovanie jeho bytových potrieb.

12.3 Pokiaľ ide o určenie výšky výživného, z dokazovania vyplynulo, že maloletá W. má 8 rokov a je žiačkou prvého ročníka základnej školy (kde sa zúčastňuje na všetkých školských výletoch). Je zdravá a s uspokojovaním jej osobných potrieb má otec spojené bežné výdavky (výdavky spojené so zakupovaním školských pomôcok a účasťou maloletej na mimoškolských aktivitách, výdavky na oblečenie v rozsahu 35 eur mesačne, hygienické potreby - kozmetika 15 eur mesačne, stravu mimo školy, stravu v škole 26,20 eur mesačne, šk. klub 5 eur mesačne, gymnastický krúžok poplatok 6 eur mesačne a členský poplatok 6 eur, plavecký kurz za 5 vstupov 30 eur, podiel maloletej na nákladoch spojených s bývaním (v rozsahu cca 1/4), na elektrine 10 eur, mágio TV 4,50 eur, na spotrebovanej vode 5 eur ako aj iné ojedinelé výdavky spojené so zakupovaním bežných liekov na bežné choroby maloletej v rozsahu 20 eur mesačne a pod.). Okrem toho maloletá si vzhľadom na svoj vek vyžaduje aj osobnú starostlivosť zo strany otca (aby jej uvaril, opral a upratal jej veci, odviezol ju do školy a na mimoškolské aktivity a pod.).

12.4 Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že maloletá W. vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav a mimoškolské aktivity - teda jej odôvodnené potreby a osobné a majetkové pomery jej rodičov (žiaden z nich nežije v manželskom vzťahu a okrem vyživovacej povinnosti k maloletej W. nemá inú vyživovaciu povinnosť, obaja majú s uspokojovaním svojich osobných potrieb spojené len bežné výdavky, žiaden z nich nemá majetok väčšej hodnoty a majetok, z ktorého by mu plynuli finančné príjmy) a ich schopnosti platiť výživné (obaja majú príjmy zo zamestnania vo výške zodpovedajúcej ich schopnostiam ako aj ich možnostiam), má právo podieľať sa na netto príjmoch jej rodičov v rozsahu 20%.

12.5 Výživné zo strany otca tak predstavuje sumu 64 eur (čo je cca 20% z jeho priemerného netto príjmu vo výške cca 316 eur), z ktorej sumy je otec povinný prispieť na výživu maloletej finančne sumou 40 eur s tým, že vzhľadom na vek maloletej a z toho plynúci rozsah nutnej osobnej starostlivosti otca o maloletú zostávajúcich 24 eur vykompenzuje práve poskytovanou osobnou starostlivosťou o maloletú.

Výživné zo strany matky predstavuje sumu 120 eur (čo je cca 20% z jej priemerného netto príjmu vo výške cca 600 eur).

12.6 Pokiaľ teda otec prispeje na výživu maloletej sumou 40 eur mesačne a zostávajúcich 24 eur mesačne vykompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloletú (navarí jej, operie a upraje jej veci, odvezie ju do školy a na mimoškolské aktivity a pod.), matka prispeje na jej výživu sumou 120 eur mesačne a k tomu sa pripočíta suma rodinných prídavkov 24, 34 eur mesačne, vytvorí sa dostatok finančných prostriedkov potrebných na krytie odôvodnených potrieb maloletej W..

12.7 Nakoľko matka bola zaviazaná platiť výživné na maloletú W. od 10.8.2018, zročné výživné za obdobie od 10.8.2018 do 30.6.2019 predstavovalo sumu 950 eur (od 1.8.2018 do 31.8.2018 vo výške 50 eur, od 1.9.2018 do 31.1.2019, za 5 mesiacov po 70 eur = 350 eur, za obdobie od 1.2.2019 do 30.6.2019, za 5 mesiacov po 120 eur = 600 eur, t.j. spolu 1.000 eur - 50 eur zaplatených do rozhodovania súdu prvej inštancie). V konaní bolo nesporným, že od 10.8.2018 do 30.6.2019 matka maloletej na výživu maloletej W. zaplatila len sumu 50 eur a tak jej dlh na zročnom výživnom predstavoval sumu 950 eur, ktorú sumu bolo dôvodným vzhľadom na povahu prejednávanej veci (vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa), na povinný nárok (nárok na výživné) a osobné a majetkové pomery oboch rodičov maloletej určiť na splnenie dlhu lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods.3 C.s.p.). Pri určení samotnej paričnej lehoty (lehoty na plnenie) odvolací súd dospel k záveru, že primeranou lehotou je obdobie 19 mesiacov, riadiac sa pri svojom rozhodnutí úvahou, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami výživou povinného, matka mala dostatok času pripraviť sa na platenie zročného výživného popri bežnom výživnom za obdobie od podania návrhu na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, už od podania návrhu otca na určenie výživného na maloletú W. matka maloletej si bola vedomá svojej povinnosti prispievať na jej výživu vyššou sumou ako 50 eur a následne po rozhodnutí súdu prvej inštancie sa aj stotožnila s tým, že výška výživného na maloletú z jej strany sa môže pohybovať v rozsahu minimálne 100 eur mesačne a tak je rozumné predpokladať, že si na splatenie takéhoto dlhu vytvorila adekvátnu finančnú rezervu (minimálne redukovaním svojich plánovaných mesačných výdavkov). Preto odvolací súd matke povolil zročný dlh na výživnom zaplatiť k rukám otca maloletej v splátkach po 50 eur mesačne až do úplného zaplatenia dlhu teda tak, aby tento dlh (vo výške 950 eur) bol uhradený do 19 mesiacov (19 splátok po 50 eur). Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

13.1 Pokiaľ ide o námietku nesprávne určeného styku matky s maloletou odvolací súd uvádza: Podľa § 36 ods. 1 ZoR (zákon číslo 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určiť, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

13.2 V zmysle čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2).

13.3 V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13.4 V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že § 36 ods. 1 ZR uprednostňuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom. Predovšetkým od rodičov závisí, aby sa dohodli na tom, akým spôsobom sa budú s dieťaťom stykať. Úprava styku maloletého dieťaťa s rodičmi tvorí špeciálnu zložku rodičovských práv, preto musí byť aj úprava tohto styku v záujme maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní súdu je potrebné otázku styku, jeho časové vymedzenie a miesta stretávania, posudzovať veľmi starostlivo. Rozhodujúce sú okolnosti jak na strane maloletého dieťaťa - jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, denný režim, najmä so zreteľom na jeho školské, prípadne predškolské povinnosti (pravdaže ak je dieťa vo veku, kedy takéto povinnosti už má), ale aj na strane jeho rodičov a to najmä ich vzájomný vzťah, ich časové a hospodárske možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti a podobne.

13.5 Zo skutkového stavu zisteného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že každý z rodičov maloletej má záujem podieľať sa na výchove maloletej a na udržiavaní silných citových väzieb maloletej s oboma rodičmi, teda takej úprave styku matky s maloletou, aby táto mala možnosť matku hlbšie spoznať, zdieľať s ňou svoje úspechy ako aj prípadné neúspechy v jej osobnom živote, možnosť aj matky spoznávať a formovať postoje maloletej k okolitému svetu a skutočnostiam, ktoré sa jej života priamo či nepriamo dotýkajú. Takéto záujmy rodičov sú súladné aj s odôvodneným záujmom maloletej na udržiavaní rovnocenného styku s oboma rodičmi a to v čo najširšom rozsahu. Netreba však zabúdať na to, že úprava styku matky s maloletou W. má rešpektovať nie len právo matky na styk s maloletou, ale aj právo maloletej na súkromie a dostatok priestoru na sebarealizáciu ako aj na plnenie si či už školských alebo mimoškolských povinností. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti rozsahu styku postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, teda rozšíril právo matky stretávať sa s maloletou tak, že táto má právo sa s maloletou stretávať aj každý páry rok počas jarných školských prázdnin od pondelka od 9.00 hod. do nasledujúcej nedele do 17.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov každý páry rok od štvrtka od 9.00 hod. do utorka do 17.00 hod. a každý nepáry rok počas jesenných školských prázdnin od prvého dňa týchto prázdnin od 9.00 hod do posledného dňa týchto prázdnin do 17.00 hod.

14. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s ostatnými námietkami uplatnenými matkou dieťaťa už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že matka dieťaťa ani v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil aj vo výroku V. a VI., keď tento správne rozhodol i o zrušení uznesenia Okresného súdu Senica č.k. 6P/43/2018 zo dňa 22.2.2019 z dôvodu odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo vyhlásené, ako aj v súlade s ustanovením § 52 C.m.p. o náhrade trov konania.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 C.m.p..

17. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).